

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

“Vend tilbake til meg ... så jeg kan helbrede dere”

Av eldste S. Mark Palmer
i De syttis presidentskap

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the

Det er fryd i himmelen over dem som vender tilbake. Det er ikke for sent for dere å komme tilbake.

En gang bodde vi i et hjem omgitt av majestetiske trær. Ved siden av inngangen var det et vakkert piletre. En sørgelig natt blåste det en voldsom storm, og piletreet styrtet overende. Det lå på bakken med røttene trukket opp og var et sørgelig syn.

Jeg var klar til å starte motorsagen og kutte treet opp til ved, da naboen kom løpende ut for å stoppe meg. Han irretesatte meg for at jeg hadde gitt opp treet, og oppfordret oss ettertrykkelig til ikke å bli kvitt det. Så pekte han på en rot som fortsatt var i jorden, og sa at hvis vi støttet opp treet, kappet av grenene og ga det næring, ville røttene feste seg igjen.

Jeg var skeptisk og tvilte på hvordan et tre, så åpenbart falt og i fare, i det hele tatt kunne overleve og vende tilbake til livet. Jeg tenkte at selv om det begynte å vokse igjen, ville det helt sikkert ikke overleve neste storm. Men siden naboen mente at treet fortsatt hadde en fremtid, gikk vi med på planen.

Og hva ble resultatet? Etterhvert så vi livstegn da treet begynte å slå rot. Nå, 12 år senere, er treet sterkt og levende, med sterke røtter, og bidrar nok en gang til det vakre landskapet.

Når jeg møter hellige rundt om i verden, blir jeg minnet på dette piletreet, og at det finnes håp selv om alt synes tapt. Noen hadde en gang et vitnesbyrd om evangeliet som var sterkt og levende som piletreet. Så, av unikt personlige grunner, ble disse vitnesbyrdene svekket, noe som førte til tap av tro. Andre henger fast med de tynneste røtter

slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor

og får næring fra evangeliets jord.

Likevel blir jeg om og om igjen inspirert av historiene til mange som har valgt å fornye sitt disippelskap og vende tilbake til sitt Kirkehjem. Istedenfor å forkaste sin tro og livssyn som verdiløs ved, har de i stedet svart på åndelige tilskyndelser og kjærlige innbydelser om å vende tilbake.

Jeg deltok på en konferanse i Korea der et medlem som vender tilbake fortalte: “Jeg takker brødrene for deres villighet til å akseptere min mangel på tro og min svakhet, for at de tok kontakt med meg, og for medlemmene som alltid er så snille mot meg. Jeg har fremdeles mange venner rundt meg som er mindre aktive. Det er morsomt, men de ber hverandre gå tilbake til Kirken for å finne igjen sin tro. Jeg tror kanskje de alle lengter etter tro.”

Alle som lengter etter tro, vi inviterer dere til å komme tilbake. Jeg lover at deres tro kan bli styrket, når dere igjen tilber sammen med de hellige.

En tidligere misjonær fra Afrika skrev til en høytstående leder i Kirken og ba om unnskyldning og tilgivelse for å ha blitt fornærmet av hans undervisning om en kulturell tradisjon, noe som førte til at han forlot Kirken. Han uttrykte ydmykt: “Dessverre har det faktum at jeg ble fornærmet for 15 år siden medført at jeg har betalt en ekstremt høy pris. Jeg har mistet så mye— mye mer enn jeg kunne forestille meg. Jeg er pinlig berørt over skaden jeg kan ha forårsaket underveis, men fremfor alt er jeg glad for at jeg har funnet veien tilbake.”

Til alle som innser hva dere har mistet, inviterer vi dere til å vende tilbake slik at dere igjen kan smake evangeliets gledelige frukt.

En søster i USA var borte fra Kirken i mange år. Hennes historie om å komme tilbake inneholder mektige lærdommer for foreldre og familiemedlemmer som engster seg over kjære som trekker seg unna. Hun skrev:

“Jeg kunne ramse opp et utall grunner til hvorfor jeg forlot Kirken, evangeliet og på en måte familien min. Men de spiller egentlig ingen rolle. For meg var det ikke én stor beslutning om å forlate Kirken – jeg tok sannsynligvis tusen valg. Men én ting jeg alltid har visst, er at mor og far tok én stor avgjørelse, som de holdt seg til. De bestemte seg for å elske meg.

Jeg kunne umulig vite hvor mange tårer som har blitt felt, hvor mange søvnløse netter eller

how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn't call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn't make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

"Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong."

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

"Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?"

Every week many are responding to the Saviour's invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus's followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, "Will ye also go away?"

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter's response to Jesus is timeless and resounding: "To whom shall we go? thou hast the words of eternal life."

So as you consider the Saviour's invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or com-

hvor mange inderlige bønner som har blitt ytret på mine vegne. De påpekte ikke mine synder, men viste hjelp og kjærlyhet til meg i min syndighet. De fikk meg ikke til å føle meg uvelkommen i sitt hjem og på familiesamlinger, enhver av disse følelsene kom på grunn av meg selv. I stedet fortsatte de å ønske meg velkommen. De må ha sett mitt lys svekkes over tid. Men de visste at den personen jeg var da, bare var en skygge av den jeg ennå skulle bli.

På samme måte som min vei bort fra Kirken var sammensatt, slik var også min vei tilbake. Men én ting som ikke var vanskelig med å komme tilbake, var følelsen av å være tilbake der jeg hører til."

Mitt budskap i dag er spesielt til alle som en gang følte Ånden, men som stiller spørsmål ved om det finnes en vei tilbake eller om det er plass til dere i Jesu Kristi gjenopprettede kirke. Det er også til alle som knapt henger fast eller er fristet til å trekke seg unna.

Dette budskapet er ikke en utfordring og det er ikke en fordømmelse. Det er en invitasjon, gitt i kjærlyhet og med et oppriktig ønske om å ønske deg velkommen tilbake til ditt åndelige hjem.

Jeg har bedt om at dere må føle Den hellige ånds vitne, når dere nå hører denne kjærlige innbydelsen og storartede løftet fra vår Frelser Jesus Kristus:

"Vil dere ikke nå vende tilbake til meg, og angre deres synder og omvende dere så jeg kan helbrede dere?"

Hver uke er det mange som responderer på Frelserens innbydelse ved å vende tilbake til disippelskap og aktivitet i Kirken, stille og ydmykt søker de den helbredelse Jesus lover. Og i motsetning til historier som noen ganger sirkulerer, velger rekordmange av våre unge å holde seg sterke og utvikle sin tro på Jesus Kristus.

Da noen av Jesu tilhengere i Kapernaum syntes hans læresetninger var vanskelige og valgte å dra bort, vendte han seg til sine apostler og spurte: "Vil også dere gå bort?"

Dette er spørsmålet vi alle må besvare, når vi individuelt står overfor tider med prøvelser. Peters svar til Jesus er tidløst og rungende: "Hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord."

Når dere så overveier Frelserens innbydelse om å vende tilbake til ham, hva kan dere lære av historien om piletreet?

Reisen tilbake er ofte ikke lett eller behagelig,

fortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

men den er verdt det. Da piletreet vårt sto oppreist igjen, ble alle grenene skåret bort. Det var ikke noe pent syn. Vi kan også føle oss sårbare når vi forkaster gamle vaner og har avlagt stolthet. Å fokusere deres tro på Jesus Kristus og hans evangelium – stammen og røttene – vil gi dere håp og mot til å ta det første steg tilbake.

Det tok mange år for piletreet vårt å gjenvinne sin tidligere styrke og skjønnhet. Nå er det enda sterkere og vakrere enn før. Vær tålmodige mens deres tro og vitnesbyrd også vokser. Dette innbefatter å ikke bli fornærmet av tankeløse kommentarer som: “Hvor har du vært alle disse årene?”

Piletreet ville aldri ha overlevd uten konstant omsorg og næring. Dere vil gi næring til deres tro og deres vitnesbyrd når dere nyter ved nadverdsbordet hver uke og tilber i Herrens hus.

Akkurat slik piletreet trengte solskinn for at grenene og bladene skulle vokse igjen, vil deres vitnesbyrd vokse når dere er følsomme for Åndens følelser og vitne. Lær av Amulek, som beskrev sin tid som mindre aktivt medlem ved å si: “Jeg ble kalt på mange ganger, og jeg ville ikke høre.”

Naboen min visste hva piletreet igjen kunne bli. Slik kjenner også Herren deres guddommelige potensial og hva deres tro og deres vitnesbyrd kan bli. Han vil aldri gi dere opp. Gjennom Jesu Kristi forsoning kan alt som er ødelagt bli helbredet.

Jeg vitner om at det er glede i himmelen over dem som vender tilbake. Det er behov for dere, og dere er elsket. Jeg vitner om at Jesus Kristus er vår Frelser og at han velsigner alle som vender tilbake til ham med større fred og glede. Hans barmhjertighets armer er ikke foldet, men er åpne og utstrakte mot dere. Det er ikke for sent å vende tilbake. Med all kjærlighet i vårt hjerte ønsker vi dere velkommen hjem. I Jesu Kristi navn. Amen.